

țarea lor la cursurile școlii de adulți în anul trecut abia puteau silabisii înmulțirea și împărțirea, majoritatea din ei le uitase.

Am de observat că acești adulți aveau vârsta între 25—30 ani. Vedem că din punctul de vedere cultural școala populară și atinge prea puțin scopul. De aci acușăm că învățătorii nu-și fac datoriile în conștiință.—Recunosc că pentru această scolare învățătorii nu sunt vinovați.—Leacul nu poate fi alt de cât școala de adulți. Când vom avea în fiecare sat alături de școala rurală câte o școală de acest fel, atunci nu vom mai întâlni absolvenți ai cursului primar, care nu pot bine citi și scri.

În Dobrogea aceste școli au un rol cu totul deosebit ca în celelalte părți ale țării, aci sunt sate cu populații străine în care nevorbindu-se limba română, adultul uită cu timpul ce a putut învăța în școală. Tinerii supuși români de naționalitate străină, având la îndemână școala de adulți vor avea interes s'o frecventeze, pentru motivul că limba oficială a Statului fiind cea română în afacerile lor cu autoritățile ei știu, că se înțeleg cu greu necunoscând limba. Acești tineri neputând citi și scri de cât românește; prin urmare limba cugetării și a simțirii la ei, fiind cea română, ei se obișnuiesc încetul și pe nesimțite a vorbi limba română chiar și în afacerile lor zilnice și astfel opera asimilării iată adusă la bun capăt prin mijlocirea școlii de adulți.—Recrutarea elevilor școlii de adulți se face din vechii absolvenți ai școlii, din acei cari au urmat una, două sau trei clase și, din acei tineri care n'au frecventat de loc școala însă doresc să învețe carte.—Metodul cel mai nimerit la aceste școli este cel individual și numai în caz când sunt mai mulți adulți în aceeași școală, cu același grad de cunoștință, atunci procedăm simultaneu formând atâtea diviziuni după cum corespunde și gradul de cunoștință al elevilor adulți ce avem să instruiem. Începutul este greu la oricare întreprindere; trebuie multă dexteritate dascălului, ca să poată menține o populație constantă la școala de adulți. Memoria atât de necesară ca să ne însușim cunoștințele pe adult la primele lecțiuni nu-l slujesc de loc, ca să-i întărim această facultate a spiritului, este nevoie de timp și pe de ce trece, adultul frecventând școala vedem că o plictisită îl coprinde și sfârșește prin ași dice: „Eu nu pot acum să mai învăț carte.”

Legendele Istorice, „Povestea-Vorbi” de Anton Pan, Basmele lui Ispirescu, Povestile lui Crângă citite toate acestea de adulți mai înaintați și une ori de învățător ne va servi, ca mijloc pentru a atrage pe tineretul satului la școală în lungile serii de iarnă. Ast-fel că cu încetul și pe nesimțite putem trece cu elevii noștri la calcul, noțiuni de Istoria patriei, noțiuni de Hygienă de Dreptul civic cu explicațiunea diferitelor legi cu cari țărani noștri vin în contact zilnic și pentru călcarea cărora sunt dați în judecăți și puși să plătescă amendă.

Cu altă ocaziune voi publica o programă analitică relativ la școlile de adulți.

Timpul cel mai potrivit pentru frecventarea acestor școli cred că ar fi toamna când lucrările câmpului încetază de la 15 Octombrie până la 15 Maiu inclusiv. Prelegerile se vor ține de trei ori pe săptămână și anume Sâmbătă seara în sala clasei cu lampa, Duminică după esirea din biserică și Duminică seara spre Lună. De asemenea în toate sărbătorile după esirea din Biserică.—Trebuie să așezăm un

de alta să de scop ca elevii adulți să întărească prin repetiție cele învățate.—O ședință poate dura 2—3 ore după numărul adulților.

De alt-fel, constatăm cu plăcere că numărul școlilor de adulți merge pe fiece și crescând în județul Tulcea, și această grație impulsivității și îndemnării d-lui V. Vartolag, revisor școlar al județului, cât și a concursului prețios al d-lui I. Nenișescu, prefectul județului, care cu o mărinimie vrednică de totă laudă cu ocaziunea votării bugetelor comunelor pe anul 1898/99, a prevădut subvenție acelor învățători, care muncesc în școlile de adulți.

În asemenea condițiuni nu ne mai rămâne nouă dascălilor nimic alt de făcut de cât a sacrifica totul pentru răspândirea instrucțiunii, până și în cele mai depărtate cătane ale provinciei.

Nalbant, 1898 Octombrie 10

Marin Aron

SAREA PAMENTULUI

Ziarul „I-trul” a publicat că se află în posesiunea pasportului cu care a venit în Tulcea, de la Odesa, vestitul locar Petru Alexandrov Afanasiev.

Acetă a avut darul a scote din țipini pe d-l Zamfir Arbore care a răspuns „Istrului” printr-o scrisoare chilometrică în care arată că veneratul său amic Petru Alexandrov este sarea pământului.

Noi nu putem să știm dacă doctorul Petru Alexandrov este sau nu sărat la gustat, ceea ce știm însă e că apărarea ce i-se face de unii preținși români e cu totul ne-ărată.

CRIMINĂ ÎN ASUSIA

Petersburg, 14. — „Oficialul” anunță că o epidemie ce seamănă cu ciurma a izbucnit în satul Anzol, provincia Samar-canda. S'au luat măsuri energice pentru a împiedica propagarea bolii.

Legenda satului Nalbant

La o depărtare de 3 kilometri de muntele Căzlar-Bair și la alta de șase de muntele Denis-Tepe, se află așezat în câmpie satul Nalbant d'alungul văii formată de pârâiașul Teche, ce udă satul de la Vest-Sud. În prezent satul e locuit de două naționalități: Români și Bulgari.

Românii preponderă ca număr. Bătrînii spun că puțin mai departe de sat spre E.S. se afla de mult de tot o cetate turcească. Aci ședea un pașă cu oșta și acest pașă făcea dese excursiuni cu al săi după prăzi în câmpie. Dar cum pe atunci populațiunea era rară, se mai ocupa și alții cu asemenea indeletnicire. Tot bătrînii spun, că pașei din cetatea de mai sus nu-l prea mergeau bine afacerile, ast-fel că caii și armele lui erau mai inferioare de cât a celorl'alți pași, cari în deridare l-au dis: „Nalbant-Pașa”, adică Potcovar-Pașa. După numele pașei s'a numit și cetatea Nalbant; iar după acel al cetății s'a numit și satul.

Probabil că primii locuitori ai Nalbantului au fost turcii, cari mai pe urmă s'au retras în satul Tristinie. După turci s'a așezat Românii venind din Basarabia și Transilvania cu oile la pășunat și aceeaștia au rămas aci.

Bulgarii au venit în această comună cam pe la 1828. Cele mai vechi urme de existență satului este o piatră în cimitirul vechiu cu inscripția de la 1812. Prin Nalbant trece șoseaua Cataloi-Măcin. Tot aci județul a construit un frumos pod de piatră pe pârâiașul Teche. Acest pod a costat pe județ 40000 lei.

Colecter.

Diferite știri

Ministerul de interne a izgonit din țară pe cale administrativă, pentru Transilvania, pe supușii Unguri, Farcaș Cercea, Adam Cercea și Ioși Soklor, cei doi dinții prin punctul Ghe-mesiar și cel din urmă prin punctul Oituz.

La primăria urbei Mahmudia, din acest județ. În ziua de 7 Noiembrie a. e., ora 8 p. m., se va ține licitație pentru darea în antrepriză a nivelării și șoseluirea strădei Sf. Nicolae din acel oraș, precum și construirea unui podet.

În baza deciziei consiliului de miniștri, s'a expulsat din țară prin punctul Burdujeni, evreul Avram Solomon.

Prin punctul Giurgiu, s'a expulsat din țară pe cale administrativă de către ministerul de interne, indivizii Kerehim Bochos și Serehim Narses.

Ministerul de interne a luat măsuri, ca pentru transportarea, spre a fi aduși la urma lor a diferiților indivizi găsiți fără căpătai, și agenților polițieniști însărcinați cu executarea lor, să se facă gratuit de către serviciul de navigațiune din Galați pendinte de regia monopolului Statului; în care scop s'a și dat ordine agenților liniei Brăila-Sulina.

V'o sută de avocați ai baroului din București au iscălit o petiție, pe care o vor remite ministrului de justiție, cerându-i să oblige pe toți avocații Tribunalelor și Curțiilor din țară să poarte robă în timpul pledoariilor.

Săptămâna trecută, d-nu Dimitrie Sturza și d-nii miniștri An. Stoilean, C. I. Stoicescu și I. I. C. Brătianu, au asistat la deschiderea expoziției regionale de la Craiova, în mijlocul unei afluențe foarte mari.

Primarul orașului a urât bună venire miniștrilor prezenți, mulțumindu-le pentru deosebita atențiune dată de guvern Olteniei.

A răspuns ministrul domeniilor, d-nu An. Stoilean, mulțumind autorităților locale pentru reușita expoziției și promițând tot concursul guvernului în rezolvarea chestiunilor economice. D-nii miniștri au vizitat cu deamănuntul expoziția.

După amiazi, d-nu președinte al consiliului și cei-alți d-nii miniștri au mers din nou la expoziție, spre a asista la alergările de cal.

În urmă, d-nu Dimitrie Sturza a primit și a făcut mai multe vizite.

D-nu ministru al instrucțiunii publice, având în vedere numeroasele cereri ce i-se adresează din partea membrilor corpului didactic primar pentru acordarea de concedii, în scopul completării studiilor, a luat dispozițiunea că, pentru a dobândi ast-fel de concedii, petiționarul trebuie să aibă deja titlurile necesare, pentru a putea continua cu folos studiile, și ca aceste studii să fie de așa natură, ca petiționarul, după a lor terminare, să devină mai apți pentru sarcina lor de institutori sau învățători.

Pentru străinătate se vor acorda concedii, când se cer pentru studii cari nu pot fi urmate în țară, iar petiționarul vor trebui să facă declarații autentice că, după terminarea studiilor, vor mai servi cel puțin 6 ani în învățământ, sub pedepșa de a pierde dreptul la pensie pe timpul cât a durat concediul.

Suplinitorii vor numiți tot-d'una de ministru și vor fi plățiți cu 80 la sută din salariul titularului.

O nouă societate cooperativă. — Un mare număr de cetățeni români din Capitală, luând inițiativa înființării unei societăți cooperative, s'au întrunit Joul seara în casa d-lui N. A. Popovici din strada Zalomit, și discutând statutele acestei societăți, au ales un consiliu de administrație din următoarele persoane:

D-nii colonel Petroni, N. A. Popovici, Mihail Ștețnescu, Al. Bălașanu, V. Balotescu, Ion Popescu, căpitan G. Damian, Cristofor Niculescu, Nicolae Tomescu, Dinică Băldăneanu, Sava Lucescu, Christache Grigorescu, Gh. Lăzărescu, Paraschiv Zlătescu și d. Grigorescu. Censori au fost aleși d-nii C. D. Scaba, Tăciț, G. Mehedințeanu și C. Popovici.

Acetă societate cooperativă, care va fi înregistrată cu firma „Mercur”, va înființa succesiv patru secțiuni. Deocamdată, și în curând va înființa în Bulevardul Elisabeta un mare magazin de coloniale, asortat cu bogăție în așa mod, ca să satisfacă chiar și gusturile cele mai rafinate.

În Transilvania și Banat au început să prindă rădăcini sănătoase acest fel de societăți cooperative. Ast-fel în Sibiu „Societatea de Cou-

sum” având un frumos magazin de coloniale, a realizat în acest an beneficiată de însemnate, în cât a putut să înființeze câte-va filiale prin comunele românești din împrejurime, ca ast-fel să se pună capăt speculațiilor străinilor.

Tot asemenea societăți s'au înființat în Blaj, în Făget și prin comunele rurale din Banat și toate au luat un avânt înbucurător; se croește ast-fel o generație de negustori români, respingând de pretutindeni pe negustorii—cămătarii străini, cari prin toate satele românești fac numai pe agenții guvernului unguresc.

Urăm societății „Mercur” din Capitală aceeași izbândă pe care au reușit-o societățile similare românești din Transilvania și Banat.

În Constanța a apărut un nou ziar, cu numele de METEORUL, sub conducerea unui comitet.

Urăm nouului confrate trai lung.

DIN STREINĂTATE

Revisuirea Procesului Dreyfus

În ziua de 26 Octombrie, curtea de casajie a început examinarea revisuirii procesului Dreyfus. Consilierul Bard și-a prezentat raportul său, care nu-l de cât o pledoarie în favoarea deportatului din Insula Dracului.

În decursul ședinței, o lume imensă s'a grămădit în fața Palatului de justiție, manifestând contra lui Dreyfus și a dreyfusistilor.

Deputații antisemiți și naționaliști, Drumont, Millevoye, Lasies, Gervaise, Denis, sunt aclamați, cu strigătele de: „Jos jidanii!”

D-na Dreyfus, avocatul Labori și avocatul Demanges sunt de față.

D. Bard citește analiza rechizitorului d-lui Manau, expunând depoziția colonelului Henri care nu poate fi suspectată și care este un fapt nou, constituind o presumpțiune de inocență, suficientă spre a motiva o cerere de revizuire. D. Bard examinează raporturile asupra interogatoriului lui Dreyfus citind afirmațiunile repetate ale acestuia că este inocent, și examinează chestiunea borderoului care rămâne singura pentru susținerea acușării. Dar dacă borderoul este actul principal al condamnării, Dreyfus trebuia să fie de fapt, din raporturile contradictorii ale experților, ertat de condamnarea sa.

Cât despre pretinsele mărturisiri ale lui Dreyfus, d. Bard dice: Admițând că Dreyfus a mărturisit că a comis delictul de a pune curse, rezultă de aci că a mărturisit că a comis o trădare?

D. Bard regretă că consiliul de război n'a putut să lumineze afacerea damei voalate, căci era interesant a se ști cum un document secret așa de important a putut să iasă de la ministru. D. Bard citează niște scrisori ale lui Picquart către miniștri, în care Picquart povestește că a fost împiedicat de a dovedi inocența lui Dreyfus. Generalul Gonse i-a spus: La ce te gândești? D-na și bine că Mercier și Saussier sunt amestecați în această afacere.

O altă scrisoare a lui Picquart afirmă că s'au comunicat aceste secrete în camera consiliului de război.

Nici un incident.

Paris, 15 Octombrie.—Audiența Curții de casajie. Raport suplimentar.

Rechizitorul d-lui Manau reamintește diferitele încercări de a se face revizuirea, denunțarea în contra lui Esterhazy, afacerea Henri. Cererea de revizuire a d-nei Dreyfus este bazată și pe faptul că borderoul ar fi scris de Esterhazy. Curtea de casajie trebuie să examineze după anchetă, dacă faptele dau loc la o revizuire conform legii.

D. Bard începe discursul său prin aceste cuvinte: Curtea de casajie este sesizată în mod regulat; ea va avea să vadă dacă poate să se pronunțe fără anchetă suplimentară.

D. Bard citește o serie de documente, raportul maiorului du Paty de Clam relativ la arestarea lui Dreyfus, procesul verbal al arestării și interogatoriul lui Dreyfus.

D. Bard face, cu ocazia proceselor verbale, niște observațiuni, cari provoacă mișcări de surprindere în auditor. La interogatoriul maiorului du Paty de Clam a făcut pe Dreyfus să scrie de 19 ori textul de-

cumentelor incriminate, în picioare, pe scaun cu mânuși, fără mânuși, cu diferite condeie, în raportul său, maiorul du Paty de Clam menționează faptul că pe când Dreyfus scria sub dictarea sa, era în prada unei emoțiuni vii. D. Bard crede că trebuie să facă să se observe că fotografia acestei scrisori nu indică că acela care a scris-o se afla în prada vr'unei emoțiuni ore-care. (Mișcări de surprindere în auditor. La interogatoriul său, Dreyfus jură că este ino-

D. Bard citește raportul comisariului în fața consiliului de război și raporturile experților. Apoi citește un raport al colonelului Guérin și declarațiunile căpitanului Lebrun Renault, care după parada de execuție, declară că Dreyfus i-a spus că a dat documente străinătății, dar pentru a obține în schimb altele mai importante.

D. Bard adaugă: Său căpitanul Lebrun a vorbit puțin cam ușor în fața unor camarazi, sau a raportat niște cuvinte ale lui Dreyfus, care transmitându-se din gură în gură, au fost denaturate. Raportorul examinează pe lung declarațiunile relative la protinsole mărturisiri și termină zicând: Dreyfus a protestat în tot-d-a-una că este nevinovat, chiar în dimineața degradării sale.

D. Bard examinează afacerea cărții pneumatice (petit bleu) cădută în mâinile lui Picquart. El nu poate să examineze rolul lui Picquart, de ore-ce o instrucție este deschisă în contra lui.

Vorbind de denunțarea lui Matheu Dreyfus în contra lui Esterhazy, d. Bard citește o scrisoare a acestui din urmă adresată ministrului de război, mult mai înainte de denunțare, în care el protestează în mod viu de inocența sa. Esterhazy face apel la mărturia unui suveran străin al cărui nume d. Bard nu crede că e nevoe să-l facă cunoscut.

D. Bard dă că poate du Paty de Clam și Henri ar fi putut lumina afacerea dămii voalate.

Raportorul se miră de modul cum a fost condusă această afacere și blamă perchișiunile făcute la Picquart în lipsa sa. Citește depunerea lui Picquart în fața judecătorului Bertulus, căruia i-a declarat că a cunoscut falșul lui Henri puțin înainte de plecarea sa de la minister. — D. Bard citește interogatoriul lui Henri luat de d. Cavaignac, după arestarea sa. — Henri a declarat că nimeni nu știa că actul fabricat de d'nsul era contra-făcut. Cât timp nu s'a cunoscut falșul, a putut să aibă încredere în afacerea judecată, dar când falșul a fost descoperit, conștiința sa deja nu era împăcată.

D. Bard citește o scrisoare confidențială a lui Picquart adresată d-lui Perrin la 2 Septembrie, în care Picquart caută să demonstreze că Dreyfus este nevinovat și că a voit să o dovedească generalilor Billot și de Boisdeffre, cari nu i-au opus nici odată dovezi de culpabilitatea sa. — Henri și du Paty de Clam au întrebuit manopere culpabile pentru a face să se condamne Dreyfus.

În sfârșit, scrisoarea lui Picquart dă că în momentul arestării lui Dreyfus nu era nici o dovadă de culpabilitatea sa; atunci s'a încercat dosarul său și s'a intrat pe calea falșurilor.

DIVERSE

Un proces-verbal comie

De și lumina învățământului a pătruns adî prin toate satele, totuși se mai găsesc încă unele comune depărtate, al căror primar, ne fac adesea să ridem.

Un exemplu:

Trebuia să se redijeze un proces-verbal relatînd fapta frumoasă a unui individ care omorise o lupoiță, sau mai curînd un lup.

Iată cum povestește el:

«Noi, subsemnatul, Primarul Comunei X., certificăm că numitul Mihail, cultivator și profesor la stîrpirea animalelor puturoase și locuind în această comună, ne a declarat că a omorît o lupoiță pe marginea pădurii, ale cărei labe le întîlnise. Noi ne am transportat pe ziele labe, însoțit de ajutorul nostru, care îndată a recunoscut dobitocul doborît, nu de o lovitură de pușcă, dar cu o bită, — venind să constatăm sexul animalului, am recunoscut că zina lupoiței era un lup; pentru care rațiune n'am extras puii din corpul ei nici n'am acordat premiul de cât numai pentru lup, tot cu ajutorul nostru căruia am tăiat urechile, pentru a fi anexate la prezentul certificat și a servi pentru premiu, și am semnat împreună cu ajutorul nostru».

ss... X...
ss... J...
Găle

P.S. am respectat ortografia și punctuația.

O foie franceză publică niște date statistice interesante relativ la condiția socială a părinților, cari au dat naștere unor copii celebri. Astfel: tatăl lui Verdi a fost — cărciumar. Al lui Pailleton — mîcelar. Al lui Jules Simon — comerciant de postavuri. Al lui Arsène Houssaye — zidar. Al lui Jules Claretie — comerciant de porcelan. Al lui L'Ennery — vîdător de haine vechi. Al lui Ulbach — croitor. Al lui Brisson — tapițer. Al lui Sarcy — cărciumar. Al lui Coquelin — brutar. Al lui Pasteur — argășitor de pic.

O locomotivă pe sub apă. — Iată o idee care numai din capul unui american poate să pornescă! Ceea-ce e și mi e curios însă este că aparatul nu numai că este con-

truit, dar încă și funcționează de cât-va timp în apele de pe coasta Statelor-Unite. Acest aparat se poate transforma după voe în torpilor, de o formă bizară, purtînd de ambele părți opt mici roțe prevăzute cu dinți.

Pentru a fi pus în funcțiune, se dă drumul la un mic robinet care permite a pătrunde prin cinci rezervore cantitatea necesară de apă. Mașina poate fi pusă în acțiune până la o adîncime de 30 metri, ducînd 10 vagoni și parcurînd 12 kilometri pe oră.

Locomotiva torpilor se întrebuintează pentru a transporta diferite materiale pentru construire de poduri și alte lucruri.

INFORMAȚIUNI

Ministerul instrucțiunii publice a dispus împărțirea elevilor de la seminarul musulman din Babadag, în două divisiuni: divisia I cuprinde pe absolvenții de curs primar, iar a doua pe acei ce nu au acest curs. Celor dintîi li se va preda limba română 3 ore pe săptămîna și istoria țerei 2 ore; iar celor din divisia a II li se va preda programa întregului curs primar în limba română câte 3 ore pe zi.

Acastă măsură este luată numai în mod provizoriu până la întocmirea unui program analitic și a unui regulament special pentru seminarul din Babadag.

Suntem informați că d-l V. Pop, dirigintele oficiului telegrafo-poștal din localitate, i s'a propus de Direcția generală a Poștelor permurarea la oficiul din Tulcea în aceeași calitate.

De și ne pare bine de această meritată avansare, ce se face bîtrînului nostru amic, regretăm din suflet plecarea d-lui Pop din mijlocul nostru, unde d-sa prin tactul și maniera ce-l caracterizează are multe și adînci simpatii.

D-l Ion Nicolaș, cunoscutul comerciant din Tulcea, a fost numit președinte al consiliului general.

Săptămîna trecută o tătarcă din orașul nostru, în etate de 80 ani, a încetat din viață în următoarele împrejurări: Soțul său ducîndu-se în

pădurea Statului ca să fure lemne a fost surprins de pădurarul Teodor Bulică, un român bînățean, care l-a luat toporul ca corp al delictului. Pe când amîndouă veneau în oraș, le-a eșit înainte bîtrîna tătarcă însoțită de doi câini foarte răi. Asmuțînd câinii asupra pădurarului și repezîndu-se și ea spre a-i smulge toporul din mîini, acesta îi dete o brîncă, din care cauză cădînd pe spate muri instantaneu.

D-l procuror al tribunalului însoțit de medicul primar al județului Tulcea, venind în cercetarea casului au constatat că mîrtea tătarcii a provenit dintr'o sincopă nervoasă.

Revisorul școlar al județului Tulcea, d-l V. Vartolac, s'a reîntors din București, unde a sînjat mai multe ăstii școlare cu d-l ministru al instrucțiunii publice.

Ministerul instrucțiunii publice a lansat o circulare către învățătorii sătești, prin care îi îndatorizează a ține conferințe sîtenilor pentru combaterea alcoolismului.

Printre învățătorii din plasa Babadag sunt mulți băeți inteligenți, cari posedă darul vorbirii, deci, suntem siguri că conferințele pentru combaterea alcoolismului vor fi încununate de succes. Dintre acești învățători punem mari speranțe în d-l V. Popescu de la comuna Enisala.

În noaptea de 14 spre 15 corent, pe când venea de la Galați căpitanul de barcă, Barba Gherasim, a încetat pe drum din viață. — Causa se crede a fi bola de care suferea de mai mult timp. — Casul s'a făcut cunoscut procurorului, căpitaniei portului și medicului respectiv.

În noaptea de 18 corent, individul Rașid Amet din strada Română din Tulcea, ducîndu-se în prăvălia lui Mendel Moscovici a furat 2 pâini. — Delinquentul fiind prins de poliție l-a perit pofta de a se mai înfrupta din munca altuia.

În noaptea de 19 corent, pe la orele 8 jum. individul Ion Constan-

3

FAUSTINA

DE
CAMILLE BIAS

Traducere de G. G. G.

CAP. I.

Ștrengărița
(urmare)

Visitiul abia putu stăpîni căi, nerăbdător, până ce femeia și copilele se urcară.

— Aide, fugi, mai repede. Veți vedea trăsura din stradă.

Acastă judecată, îi plăcu de sigur; căci se hotărî să plece.

În acest timp, băiatul ocolea casa mergînd spre bucătărie; iar în trăsura se mai urcaser o femeie tîndră cu soțul ei. Amîndouă erau foarte elegant îmbrăcați.

Totă această familie mergea la biserică; căci atât bîtrîna servitoare cât și tîndra

damă, aveau în mîini cărți de rugăciuni. Acea a bîtrînei era foarte mare, pe când a stăpînei era micușă și înbrăcată în catifea albă cu încuetoși de aur.

După cum spusese ueenicul, un grădinar deschise porța, cea mare, și echipagiul porni ocolind pajiștea și îndreptîndu-se spre eșire, merse prin marea alea de castani ale căror ramuri n'aveau încă nici o frunză.

Cînd trăsura ajunse în dreptul porții, un țipet ascuțit resună odată și ștrengărița, repezîndu-se din nou în curte, chemă din toate puterile cu desperare: Josef, Josef!...

Josef revenea cu coșul gol și la rîndul său, dete și el un țipet; căci copila, zăpăcită, căduse sub picioarele cailor și era pte atinsă... Dar, visitiul stăpîn pe hățuri, oprise căii la timp. Fetia se ridică strigînd:

— Trebuia să treci înainte!... M'ai fi scîpat de viață; căci sunt prea nenorocită!... Ea începu să se vaete și să sus-

pine, fără să părăsescă locul de unde se ridicase.

— Fugi de acolo!... strigă visitiul necăjit.

Marele Josef, apropiindu-se o luă de braț pentru a o da la o parte...

— Ce este? întrebă tîndră femeie, aplecîndu-se.

— Mai nimic, răspuse ueenicul măcelar, salutînd, până la pămînt. Nu luați sîma, Dîmnă!... Iacă, ștrengărița, asta face posnele ei obișnuite...

— Mai nimic!... exclamă mititica, plîngînd mai tare și silindu-se să scape de el. Mai nimic!... dar, mi-au furat pachetul! și voiți fi bătută! Ah! cât aș vrea să mor!...

Ușa cupeului se deschise și domnul se coborî; iar mama și copilele și întindeau capetele curioase.

— Să vedem, copila mea, deslușește mai repede! Ce și s'a întîmplat?...

— Mi-au furat pachetul de bîcănii, acolo la porța d-stră. Uite factura, era în el marfă pentru 15 lei. Nici odată nu mă

vor crede. Dîcînd acestea, ea întinse o hîrtie.

— Atît e tot?... răspuse tîndră femeie. Apropie-te copila mea.

Ea scosesse deja pungulița.

— Cunoști pe acesta mititică? întrebă bîrhatul pe măcelar.

— Da, domnule, domnul Cardon, o trimisese în adevăr să ducă o comandă.

Ea a pus pachetul jos, voină să privească la d-văstră și bunul Dumnezeu a pedepsit-o pentru curiozitatea sa.

— Cât ești de răutăcios!... dîse ștrengărița, aproape liniștită, întinșînd o mîna spre acea care-i venea în ajutor și cu cea laltă stergîndu-și lacrimile.

— Factura d-le este de 15 lei, reluă tîndră, iată eu îți dau 20. Cu restul vei cumpăra florii său prăjituri.

— Mulțumesc, dîmnă, sunteți bună, și nu voi uita asta nici odată, știți sigură.

(Va urma)

tin și Sinca Rijoc, luându-se la certă, cel d'aldouilea juând o piatră și aruncând în Ion Constantin, și nelovindu-l, piatra a trecut mai departe în ograda femeiei Iordachița Călin și lovind-o în cap, i-a spart capul. Individul Sinca a dispărut, Ion Constantin a fost dus la poliție, iar pacienta a fost dusă în cura spitalului comunal.

In noptea de 19 corent, orele 11 jum. Pascu Matei, Ivan Teodorof, Dumitru Constantin, Mitu Ivan și Teodor Anton din Tulcea, fiind la o nuntă din strada Timpului, pe la sfârșitul nunței luându-se la certă saș unit cu toții contra lui Pascu Matei.

Acesta era înarmat cu un cuțit care stetea gata a lovi în caz de a fi atacat. Poliția intervenind la timp a liniștit lucrurile, luându-l pe toți la poliție.

Ziarul „Lumea Nouă” în două numere consecutive anunță că pasportul lecarului Petre Alexandrof Afanasief e fals.

Noi răspundem numitului ziar că minte și afirmăm că Pasportul există în original așa cum a fost scris de șeful Poliției din Odesa pe numele: lecarului Petre Alexandrof Afanasief la anul 1880 și visat de consulul nostru general din Odesa pentru Tulcea.

Atât și nimic mai mult. Nu putem sta de vorbă cu ziarul tuturor minciunilor.

Suntem informați că ministerul cultelor a înființat de la 1 Noembrie un post de secretar pe lângă Revisoratul școlar din Tulcea; iar de la 1 Aprilie viitor se va înființa

și un post de sub-revisor școlar. Felicităm pe d-l revisor școlar Vartolaș pentru succesul obținut. Rămâne acum la alegerea personalului.

Suntem siguri că onor. minister va ține socotă de recomandările ce le vor face în aceste privințe d-l Vartolaș.

Un fort de 1,800,000 ruble

Ministerul afacerilor străine, a primit de la Legațiunea Imperială a Rusiei că un ore-care Ribine dis și Gabriel Gabrielovici, negustor la Petersburg și casier al Contesei Nadejda Sterbock-Fermor a fugit din Rusia în ziua de 8 Noembrie 1897, după ce a furat de la nutrița contesă suma de 1.800.000 de ruble și a luat drumul spre Berlin.

Tote cercetările făcute atât în Europa cât și în America, pentru a da de urmele numitului Ribin a rămas infructoasă. Acuma însă se bănuiește că autorul acestui mare furt s'ar fi aflat în România, și mai mult în Dobrogea.

Aviz autorităților administrative din Dobrogea.

În urma reacțiunii americane de 3 și jum. cent., bursele europene păstrează de câte-va zile o rezervă generală, necumpărând cereale de cât eu prețuri foarte reduse.

Acestă schimbare bruscă nu s'a putut ca să nu se resimtă și în piețele noastre, din care cauză aproape în tot timpul săptămânei a domnit calmul. Prețurile fiind în scădere, în porturile dunărene nu

avem de înregistrat de cât operațiunii foarte mici.

În Brăila s'a cotat: Grăul cu 16,50% k; porumbul roșu nou cu 9,15% k; orzul cu 9,25% k; orzoica cu 11,75% k; fasolea cu 12,75% k.

În Constanța: orzul cu 5,10 hecto; meiul 5,20 hecto; inul 13,20 hecto; rapița 6,20 hecto; seacă 7, grâu arnăut 14,20.

La Galați operațiunii cu totul neînsemnate: grâu cu 10,50 hecto, cinguantin colorat 7,25 hecto; iar seacă 8,20 hecto, magazie.

Probabil că noua fasă nu va dura mult.

Peșta Redacției

Unul interesat. La epistolia d-tale în privința cronice „O rezoluție” nu putem răspunde de cât: Ineluz-gădeluș, ghiel p'acul deget am pus?

D-lui Farfara, Loco. Vântul bate, căni latră. Florichei, Carceal. Ni-i tēmă că ne T băga în Cremental și de, suntem și noi dragă Dōmne tineri și de acuma înainte ne așteptăm viitoru; ba unii avem chiar și copii, să nu yē supărați.

Sergent-Major, Loco. Așa-i că dacă ne ascultă statul nu ne făcea obrazu de rușine?

M. N. Tulcea. Știi ce a dis țiganu „bună-moartă, bună-vie; da-ti mai bună vie”. Bună-i și poesia, când t poezie, nu ca a d-tale. Mai bine scrie prosă, însă vești!

Veveriță, București. La coș.

La Tipografia Dimitrie Nicolaescu din Constanța, se execută or-ice lucrări atingătoare de acesta branșă.

La Librăria d-lui Dimitrie Nicolaescu din Constanța, se găsesc toate cărțile necesare școlilor.

Aparatul Electric „SANATATEA”

inventat de
ION PETRESCU-CARPINȘEANU

Cu mult superior tuturor celor din străinătate, fiind construit în toate părțile lui după principiile științei adevărate; modele de diferite mărimi și forme, spre a satisface exigențele variate ale publicului, vindecă: boala de stomac, Reumatism, boala de ochi, de urechi, boala nervoasă în genere și are o influență imediată și salutară asupra organelor Genito-Urinare și prin stimulațiunea ce imprimă tuturor funcțiunilor organismului, dându-le o mare vitalitate, îl face apt a elimina principiile tuturor bolilor, ori ce numire ar avea.

Modele cu prețuri de la 3—6 lei se află de vânzare în Constanța la librăria d-lui D. Nicolaescu.

FABRICA DE APE GAZOȘE CHIMICE PURE
Alexandru Andreescu

— FARMACIST —

Luând însumi direcțiunea fabricii, fac cunoscut numeroasei mele clientele și onor. public, că am montat-o din nou cu diferite aparate sistemul cel mai nou și nu înțeleg în fabricațiune de cât acid carbonic lichid.

DE INCHIRIAT una cameră mobilată. A se adresa strada Mircea cel Mare No. 85.

Lemnăria de Schele de VIN-DARE la cazarmile nou.

Primul Magazin și Atelier de Pălării

— GALANTERIE —

STEFAN IONESCU

TULCEA. — Strada Elisabeta Dōmna. — TULCEA

Am onore a înconștința pe Onor. Clienti că, pentru sezonul de vară, am asortat magazinul în cantități mari, cu tot felul de pălării pentru bărbați și copii, precum și tot felul de articole de galanterie, cravate, batiste, mănuși, ciorapi, galere, parfumerie, etc. etc., PREȚURI REDUSE, serviciul prompt. Se primesc și comenzi pentru confecțiuni de pălării după dorință.

Cu stimă
Stefan Ionescu.

Am onore de a aduce în cunoștința Onor. Public ca cu începere de la 1 Mai 1898

s'a restaurat și mobilat în nou

HOTEL NAȚIONAL

— BABADAG —

precum:

Restaurant, Barărie și Cafenea

unde domnii vizitatori vor găsi o ECATARIE aleasă, mâncări române-orientale, GRADIA în curte, în toate serile o orchestra națională va distra pe Onor. vizitatori. Serviciu prompt și prețurile moderate.

Cu deosebită simă
Antreprenor, **N. Băicescu**

JULIUS GRAD

BABADAG

Am onore a înconștința pe onor. public că am asortat Magazinul, în cantități mari, cu tot felul de

Băuturi, Coloniale și delicatose

Prăpște și de prima calitate.

Asemenea cu tot felul de unelte și obiecte pentru construcțiunea de case, etc. broșe, balsamale, zăvōre lvere, rāndele, etc., etc.

Pe lângă articolele de Coloniale și ferărie, mai posed și un bogat asortiment de obiecte de menaj și sticlărie, porcelanuri, scaune etc.

Papier HIGH-LIFE
Fumez le
PANAMA
DUCEUR
FINESSE &
SOLIDITE
Ou ne fumez pas.

Depōt G-1: Creșaga & Comp. — București, Str. Șepcari.

Hărtia „Panama”, — un produs cu totul special al fabricilor Abadie din Franța, — este fabricată din olandă amestecată cu orez, din care s'a extras cu desăvîrșire bumbacul, țînindu-se chimicește seamă de cantitatea de glicimie și de aromă a tutunurilor românești, scrupulos analizate în laboratoarele d-lui Pasteur savantul bacteriologist din Franța. Deci, 1) Nu încrește țigara; 2) Nu stinge țigara de fel; 3) Nu agită gâtul.
Garanții complete și legale în contra falsificării.

NOJA LIBRARIE ȘI PAPETARIE „ROMANA”
— BABADAG —

VICTOR WELTER

Am onore a aduce la cunoștința Onor. Public și în special d-lor: Invățători, Primari și Notari din prin comunele rurale, că cu începere de la 1 Iunie 1898, **am deschis și asortat**, noul meu magazin cu tot felul de materiale necesare cancelariilor ori cărei autorități.

Asemenea am adus un mare asortiment de cărți școlare, literare și științifice, precum și un stoc considerabil de rechizițe școlare, toate în vederea promiilor de ast-timp pentru elevi, prețuri foarte avantajoase.

TABLOURILE

M. M. L. L. Regele și Regina și A. A. L. L. R. R. Principele și Principesa României

Precum și diferite altele cu peisaje

Se află de vânzare la Librăria D. Nicolaescu, din Constanța.

Girant responsabil: **I. POPOVICIU.**

TIP. „ROMÂNĂ”, DIMITRIE NICOLAESCU. — CONSTANȚA